

Duna–Tisza Közi Falugondnoki Hírlevél

XXVI. évfolyam, 139. szám

2023/5.

Tanyagondnokok

Hanczik Tibor Mezőhegyesen a III. számú körzet tanyagondnoka, akihez négy major (Kamaráspuszta, Újmezőhegyes, Árokospuszta és a Kendergyár) tartozik. A három tanyagondnok közül Tibor van legrégebben a pályán, immáron 14 éve. Születésétől kezdve 22 évig élt Újmezőhegyesen (28-as major), így nagyon jól ismeri a majori életet és a majori embereket. Elmesélése alapján a major, ahol felnőtt annak idején mindennel el volt látva, volt iskola, bolt, színházterem....

Minden héten közös program volt a kenyérsütés előre megbeszélte beosztás alapján.

Az állami gazdaság mindent biztosított a zavartalan élethez, rendben tartotta a majort, fát adott, lisztet adott, munkaruhát, tejet, fogatot. És a legfontosabb, hogy mindenkinek munkát biztosított, lakást és nyugodt megélhetést.

A helyzet akkor változott meg, amikor elkezdődött a központosítás. Munkába álltak a nagyteljesítményű traktorok és nem volt szükség a majori műhelyekre. Az embereknek be kellett járni a központba dolgozni. De igazán a majori életre az volt a legnagyobb hatással, amikor a 70-es évek végén elindult a panel lakótelepek építése a városban.

Az aktív korúak nagy része beköltözött ezekbe a modern és akkor még szolgálati lakásokba. Kint a majorban, csak az idősek és azok maradtak, akik nem igazán igényelték ezt a luxust. A gazdaság is szép lassan kivonult, már nem volt más munkalehetőség csak a tehenészet. Az emberek magukra lettek utalva, ami akkor az előző idilli élet után új volt a számukra. Ez után az évek után történt, hogy a jegyző úr hathatós közreműködésével megalakult az első szolgálat, majd kis idő után a következő szolgálat, majd Tibor megválasztásával a mai helyzet alakult ki. A 12 mai lakott majort három részre osztva, három tanyagondnokkal megindult a munka.

„Munkám kezdetén még 110 darab Mezőhegyesi Havilapot hordtam szét a majorokba, ami egyik feladatuk a tanyagondnokoknak a sok közül, sajnos ma már csak 77 darabot.”

A területéhez tartozó legnépesebb major a Kamaráspuszta (21-es), ahol 40 család él.

(Folytatás az 2. oldalon.)

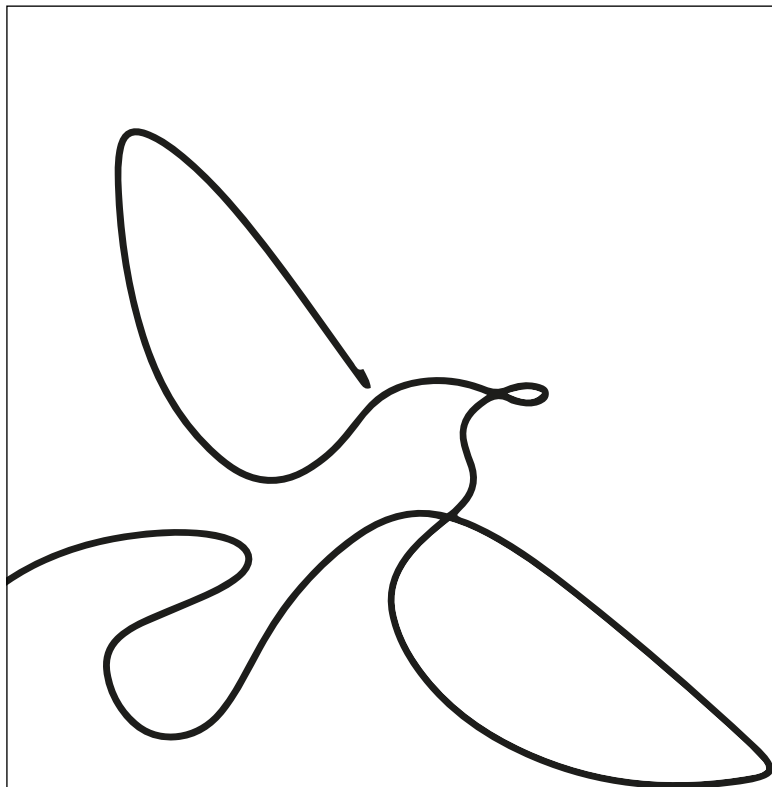
Károlyi Amy:

Madár

*Mert nem a madár formája a fontos,
de a röpte,
hegyen völgyön át
tehozzád jött.*

*Az ív, mit leír szemed távolában,
az ívben veszed észre, hogy madár van.*

*A lombok közti suhanás,
a rajz az égen,
jön s megy vers dallama-képen.*

Kép forrása: internet

Mezőhegyesen jártunk

Bács-Kiskun, Békés, Csongrád-Csanád, Jász-Nagykun-Szolnok és Pest vármegye falu- és tanyagondnokai, valamint a szolgálatokat működtető települések polgármesterei, jegyzői és intézményvezetői találkoztak 2023. augusztus 30-án a Békés vármegyei Mezőhegyesen megrendezésre került falugondnoki találkozón.

Pap István Tibor Mezőhegyes polgármestere tartotta meg előadását a település múltjáról, jelenéről és jövőjéről.

Régészeti kutatások eredményei alapján állíthatjuk, hogy Mezőhegyes közigazgatási területének több része már az időszámítás előtt is lakott hely volt.

Az Etel-közből nyugat felé vágta magyarok egyik népes raja, a Tömösi szoroson át tört be a Kárpát-medencébe, majd a Maros völgyén, mint természetkínálta kedvező felvonulási vonalon

robogtak szilaj, mokány lovaikon az alföldi, akkor még erdős, sztyeppés tájak felé. Kiérve az erdélyi hegyek közül, ez a vidék mutatkozott elsőként olyan területnek, ahol érdemes volt letelepedni. A vízből kiemelkedő szigetek, mezőségek (Mezőhegyes 109 m) löszsíksága pedig a ménések legeltetésére, földművelésre nyújtott kitűnő talajt.

A honfoglalás idején területünk a Nagyvezér Ajtony birodalma volt mindaddig, amíg Szent István, mint lázadóra rá nem küldte Csanád vezérét, s nem messze Mezőhegyestől a Maroson túl fekvő Nagyösnél le nem verte, s meg nem ölte az Ajtony nemzetség területén. „Nagyvezér megszámlálhatatlan szilaj lova, barma legelt, s kezes állattartó és földművelő szállásai sorakoztak.” Így 1000 éve hívjuk ezt a földet Csanád vezér földjének és a Trianoni döntésig Mezőhegyes Csanád vármegye része volt.

A tatárjárás után elnéptelenedett a pusztá és nem is népesedett be

igazán, egészen addig amíg, 1784. december 20-án II. József Császár, Császári és Királyi Katonai ménésintézet alapításáról döntött. A Császári és Királyi Katonai Ménésintézet a háborús években 6000-7000 katonalovat állított elő.

A katonaló előállítás mellett a ménésintézet feladata az Erdélyi és Magyarországi területek lótenyésztésének minőségi fejlesztése is volt. Ennek a feladatnak megfelelően Mezőhegyes a világon egyedülállóan egy helyen 3 hagyományos ló fajtát tenyésztett ki: a Nonius, a Furioso-North Star és a Gidrán, melyeket a Magyar Országgyűlés Nemzeti kincsé nyilvánított.

A kiegyezést követően 1869-ben a Magyar Kormány átvette a ménésbirtokok irányítását és Kozma Ferenc irányítása alatt a Katonai Ménésintézetből Mezőgazdasági nagyüzem alakult. Ennek köszönhető a település születése, hiszen az intenzív mezőgazda-

(Folytatás az 1. oldalról.)

Az Újmezőhegyesi 28-as majorban 18 család, Árok-okospusztán (39-es) pedig 13 család lakik. A Kendergyár, ahol valaha 99 volt a legnagyobb házszám, ma már csak 6 család él.

Sok az egyedülálló és idős ember, kevés az aktív korú fiatal. A legidősebb gondozottja 88 éves, a legfiatalabb alig 1 éves.

A majorok területén nincs állandó bolt. Hetente 2 alkalommal jár ki mozgó bolt, aminek az árain jól észlelhető a különbség a benti árakkal szemben.

Boros István az egyes számú körzet tanyagondnoka, ellátási területéhez a Komlósfecskés pusztá (6-os), a Külsőfecskés pusztá (81-es), a Csatókamarás (73-as) és Újmezőhegyes (17-es) major tartozik.

Szerteágazó feladatai közül a legfontosabbnak tartja a külterületen élők életfeltételeinek javítását. Ne érezzék a lakosok, hogy a majorokban élőkre nincs szükség mivel ők nem a központban laknak, ők is ugyanolyan emberek.

Feladatai közé tartozik a személyszállítás, emellett besegít a segélyfák

majorokba való eljuttatásába, a nagy kukák cseréjébe, illetve közreműködik a közmunkaprogramba megtermelt zöldség- és gyümölcs szállításában is.

Csete András a II. számú körzet tanyagondnokának körzetéhez Belsőperregpuszta (57-es major), Külsőperreg-Rákóczi (46-47-es major) és a Külsőperregi tanyák 52-es major tartozik.

András két éve látja el tanyagondnoki feladatait, de ez alatt a nem túl hosszú idő alatt is jól működő, bizalmi kapcsolatot alakított ki a majori lakossággal. Nem ritkán komoly pénzüsz-

szégeket kell kezelnie, hiszen néha a 3 havi gyógyszer költségét, vagy nagyobb mennyiségű élelmiszer vásárlásához szükséges pénzt is rábízzák.

Jó kapcsolatot ápol a jelzőrendszer tagjaival (házi orvos, gyermekorvos, alapszolgáltatási központ és a rendőrség) is.

Rendszeresen közreműködik a család- és gyermekjóléti szolgálatnál a majori kliensek ügyintézésében olyan esetekben amikor az online ügyintézés a kliens nem tudja megoldani (kérelmek, nyomtatványok aláírása, postázása, irattanyagok szállítása).

A szociálisan rászoruló személyeknek kiosztott csomagok szállításában is aktívan részt vesz.

A tanyagondnokok újabb feladatai közé tartozik, hogy a hét 2 napján beszállítják a vért az Orosházi laborba, amit a városban vesznek le. Ez nagy segítség a város lakosainak, így a majoriaknak is, hiszen eddig egy labor vizsgálat egy napot vett igénybe.

A fentiek alapján is látszik mennyire szükség van a tanyagondnokok munkájára.

sági termelést nem lehetett kizárólag katonai személyzetre bízni, hanem a mezőgazdasághoz értő civil lakosságot kellett letelepíteni.

Az átszervezés sikeres volt, ugyanis a Mezőhegyesi Ménesbirtok Európa legnagyobb és legmodernebb mezőgazdasági nagyüzemei közé tartozott a II. világháborúig.

Mezőhegyes nagyon gazdag épített örökséggel bír, amely épületek két fő építési hullámban, 1785 után és 1869 után épültek. Ezekből az időszakokból több, mint 120 ingatlan származik, amely óriási érték és óriási kihívás a település számára.

Ahol a találkozó zajlott a Központi szálloda és tiszti kaszinó volt egykor, ma a Polgármesteri hivatal, mely 1885-ben épült.

Míg 1990-ben a lakosságszám 9000 fő volt Mezőhegyesen, ma 4600-an lakják a települést.

A népesség csökken, nemcsak Mezőhegyesen, hanem országos szinten is, ezt látjuk a legutóbbi népszámlálás alapján. Ez egy országos probléma, de a városvezetés bízik abban, hogy a Ménesbirtok és a Város közös fejlesztései megoldják a népességcsökkenést.

Nagyon nagy része a lakosságnak ma is majorokban él, ebben azért annyi csúsztatás van, hogy vannak olyan majorok, amik gyakorlatilag összeérnek a településsel. Ez is egy helyi specialitása Mezőhegyesnek, hogy itt majorok vannak, ez egy kicsit más, mint máshol, hiszen nem a klasszikus tanyavilágról beszélünk.

Mezőhegyesen a fejlesztések a ménesbirtokkal összehangolva történnek. Városi fejlesztések az elmúlt 4 évben közel 5 Mrd Ft mértékben zajlottak. A város és a Ménesbirtok közös fejlesztéseivel együtt azt reméljük, hogy a népességcsökkenést minél előbb meg tudjuk állítani.

Papp Zsolt helyettes államtitkár beszédében elmondta, hogy az Európai Bizottság 2022-ben fogadta el Magyarország Közös Agrárpolitikáról szóló stratégia tervét.

A magyar stratégiai terv számos olyan beavatkozást tartalmaz, amelyek célja egyrészt a mezőgazdasági termelők méltányos jövedelmének biztosítása, másrészt a pénzügyi támogatás köztük történő igazságosabb elosztása. A tervben foglalt intézkedések emellett megkönnyítik a fiatal mezőgazdasági termelők tevékenységének megkezdését is.

Szarvák Mónika a Belügyminisztérium, Szociális és Gyermekjóléti Szolgáltatások Főosztályának munkatársa előadásában bemutatta, hogy a falugondnoki szolgálatok elindulása óta milyen változások történtek a falugondnoki szolgálatok esetében.

A jóízű ebéd után a települési séta alkalmával a résztvevők látogatást tehettek az egykori emberkórodába, amely ma Helytörténeti Gyűjteményként funkcionál és a Ménesbirtok fejlesztéseivel is megismerkedhettek.

Köszönet a település vezetésének, a közreműködő kollégáknak a falugondnoki találkozó színvonalas megrendezéséért.

Vendégségben Kishegyesen

A hosszú évek óta hagyományos Kishegyesi látogatásunkra szeptember 23-án került sor. Reggel a Kelebiai Polgármesteri Hivatal udvaráról indultunk kissé borongós időben, huszonkét fővel.

A határon szinte várakozás nélkül jutottunk át, és szűk órányi autózás után érkezünk Kishegyesre a Női Fórum épületéhez, ahol Zsidai Erzsike és Tóth Anita már a ház előtt fogadtak bennünket. Bent nagy volt a sürgés-forgás, hiszen az üdvözlések után a híresen remek frissen sült lángossal kínáltak bennünket: fokhagymás, tejfölös, és sajtos tejfölös változatban, miközben Németh Gábor Kishegyesi tanyagondnok kollégánk már az ebéd elkészítéséhez készülődött.

A különböző élénkítők (kávé, meggylikőr, pálinka) elfogyasztása és jóízű beszélgetés következett, hiszen régóta ismerjük egymást, mindig van mesélni való. A reggeli után felkerestünk egy falubeli családot. Rácz Lászlónak és Amáliának tizenegy gyermeke van, közülük ketten már önállóak. Megtudtuk, hogy a Prosperitate Alapítvány segítségével tudták megvásárolni a házukat, mely akkor elég rossz állapotú, elhanyagolt volt, azonban kitartó, szorgalmas munkával rendbe hozták, felújították, bővítették. Mivel dolgozó, törekvő emberek, keresték a boldogulás útját, s mivel a házhoz félholdnyi kert is van, gondolkodtak mihez kezd-

hetnének vele. Ötszáz málnatővel telepítették be, közéjük körte, kajszi, cseresznye, meggy és szilvafákat ültettek. Eleinte a gyümölcsöt nyersen értékesítették, de nem mindig sikerült azonnal eladni, így gondolkodni kezdtek a feldolgozáson. Mára szörpöt, lekvárt, likőrt, bort és pálinkát is készítenek. Mindez ízléses kivitelű üvegekben, szépen címkézve kapható náluk. Idén már a mezőgazdasági termékek kiállításán érmet is nyertek. Finom pogácsával, és az összes termék kóstolásával vendégelték meg csapatunkat. A valódi gyümölcs illata és íze utolérhetetlen, ez érződött, hiszen semmi adalékot nem adnak hozzá. Újdonság náluk, de gondolom számunkra is a

csokis szilvalekvár, ami kitűnő párosítás az ízhatást illetően. A gondozott udvarban galambokat, zebzapintyeket, nyulakat tenyésztene, disznót is tartanak. A málna töveken még mindig van kevés termés, a munka sosem ér véget. Közben csatlakoztak hozzánk a gyerekek is, kedves látvány volt a sok szép arcú, illedelmes kisfiú és kislány. Határozott, mindig mosolygó édesanyjuk elmondta, itt mindenkinek dolgozni kell. Ha van kedvük, ha nincs, senki nem húzhatja ki magát a dolog alól. A légkört a szeretet, a saját sorsukért való tenni akarás, az igyekezet, az összetartozás szelleme lengi be. A szülők emellett heti 2-3 alkalommal még dolgozni is eljárnak mindketten, azonkívül, hogy termelik, feldolgozzák, értékesítik a sokféle gyümölcsöt, miközben példásan gondoskodnak a nagy családról. Tisztelet és elismerés illeti meg őket, és megállapíthatjuk, hogy nagyon jó helyre került a támogatás. A búcsúzás után – amihez az egész család kisereglett az utcára – Kishegyes frissen felújított főterére érkezünk. Itt található a szintén megújult könyvtár is, aminek még jelenleg is folyik a berendezése, valamint a most felújított színház, aminek történetéről Erzsike mesélt nekünk. Az új szökőkúton, szabadtéri színpadon kívül láthatók még a most átadott Petőfi szobor, az I., II. világháborúban elesett hősök emlékére, illetve az 1956-os forradalom-és szabadságharc mene-

kültjei és befogadók emlékére állított emléktáblák is. Szépen kivitelezett, vadonatúj közösségi teret láthattunk, amivel méltán büszkélkedhet a falu.

A családlátogatás és séta után visszatértünk a Női Fórum Házba, ahol készen várt a sok szorgos kéz készíttette finom, és gusztusosan feltálalt ebéd, s utána sokféle finom sütemény, sőt még kétféle torta is. Végül kedves szokásukhoz híven, a Kreatív Kézműves Kör tagjai Tóth Anita vezetésével most is megajándékoztak minket, amiért utólag is köszönet mindannyiuknak.

A sok finomság után nehezünkre esett mozdulni, de indultunk, hogy idei programunkból se maradjon ki látogatásunk a Kátai-tanyán. Rövid sétát tettünk az egyre borúsabb délutáni ég alatt. Elsétáltunk az úgynevezett Vadásztanyához, ahol éppen legénybúcsúra gyülekeztek a vendégek, s elhaladtunk a készülő konferencia és szabadidő központ mellett. A közelben folyik a Budapest-Belgrád vasútvonal építése, ami miatt völgyhíd épül a tanya közvetlen közelében. Mire jövőre ide látogatunk már biztosan elkészül.

Néhány percre, rövid üdvözlésre a tulajdonos Kátai Géza is csatlakozott hozzánk, de indulnunk kellett már haza. Vendéglátóinkkal valószínűleg jövőre találkozunk újra személyesen, de nyomon követjük egymás munkáját, életét továbbra is. Éppen elindultunk, amikor esni kezdett, hiszen kegyes volt hozzánk az időjárás, igaz egész nap borús volt az ég, de nem áztunk. Hazafelé a határon csak egy órányi várakozás után jutottunk át, de ennyi még belefér az elfogadhatóba. Köszönjük a szíves fogadtatást, vendéglátást. Minden évben ugyanolyan kedvesen, szeretettel fogadnak a Női Fórum tagjai.

Minden évben újabb és újabb érdekességet, látnivalót tudnak mutatni, ezúttal is élmény volt náluk vendégeskedni.

Mégegyszer köszönöm a vendéglátást, és az együtt töltött kellemes napot. Csak remélni tudom, hogy ők is hasonlóan jól érzik magukat amikor az augusztusi családi napunkon meglátogatnak minket. Végül köszönjük az utat Bíró Zoltán Kelebiai, és Deák Béla Szentkirályi tanyagondnok kollégáinknak, akik segítettek az eljutásban.

Vidácsné Lukucz Éva

Pöttöm próba

A kecskeméti óvodások az idén, 2023. október 2-án, a Ceglédi úti óvodában 19. alkalommal mérhették össze tudásukat játékos verseny formájában a közlekedési ismereteikről. A **közlekedés szabályainak ismeretei mellett fontos volt a gyorsaság, az ügyesség és a csapatmunka is.**

Tizenkét csapat versengett az óvodán belül és kívül.

A verseny a házigazda, a Bács-Kiskun Vármegyei Rendőr-főkapitányság Balesetmegelőzési Bizottsága, a Füredi Képző Központ és a Falugondnokok Duna-Tisza Közi Egyesülete támogatásával valósult meg.

Kövegyről

Egyesületünk még 2023. április 25-én tartott összevont elnökségi és felügyelő bizottsági ülést Kövegyen. Most, kicsit megkésve kerül sor a település történetének bemutatására.

Kövegy Község Csongrád-Csanád Vármegye dél-keleti részén található. Makótól 17, Csanádpalotától 2, a legközelebbi autópálya-csomóponttól 3,5 km-re fekszik. Közigazgatási területe 970 ha, ebből a belterület nagysága 109 ha. A település a román határ mentén, a magyar–román–szerb három határhoz közel helyezkedik el.

Csanádpalotát először 1421-ben említik, mint a nagylaki Jánki család birtoka. 1552-ben a török hadjárat idején elpusztult. Ezt követően többször újraterülpült és újra elnéptelenedett. Végezetül a kincstár több ütemben próbálta benépesíteni.

Az 1757-ben Kövek, 1762-ben Küvegh, 1764-ben Kövegy pusztaként említett csanádpalotai területre a kincstár 1843-ban telepített 100 katolikus dohánytermesztő családot a környező településekről. A kertészséget a telepítést intéző Mednyánszky Alajos kamarai elnökről a kamara Mednyánszkyháza nevet adta, de ezt nem sikerült a vármegye gyűlésével elfogadtatni ezért a korábbi, a mai település északi részét elfoglaló Kövegy pusztáról kapta a nevét.

A dohány a település címerében is meghatározó.

Kövegy területének első térképes megjelenése 1764-ből való, ekkor még pusztaként említik.

A települést hivatalosan 1850. december 1-jén Csanádpalota külterületéből alakították ki, mint kertészközséget, Királyhegyessel egyidőben.

Kövegy megalakulásakor közigazgatási szempontból Csanád megyén belül a nagylaki járáshoz tartozott. Mint kincstári uralom, felügyelő szerve a pécskai tiszttartóság volt.

Az egyháza csanádpalotai plébánia részeként az akkori csanádi püspöki székhely, Temesvár fennhatósága alatt működött.

Az alapításkor, a XIX. század közepén mintegy 100 lakóházból, a kincstári fölvyigázó lakásából, iskolából

(1858-tól) és korcsmából álló településnek csak 1902-ben lett temploma.

1941-ben még 930 főt számláltak itt, ettől kezdődően a lélekszám egyre csökken, jelenleg 336 fő.

Közigazgatási szempontból 1882-ben lett önálló kisközség, majd 1895-ben nagyközség. 1973-tól az 1990. évi helyhatósági választásokig Kövegy Csanádpalota társközsége volt, közös tanács működött. 1990. november 1-től lett újra önálló. Az önkormányzatot a polgármester és a 4 fős képviselő-testületi tag irányítja.

2002. január 1-től a szomszédos Királyhegyes községgel körjegyzőséget alakított. 2015. január 1-től a Csanád-

palotai Közös Önkormányzati Hivatal Kövegyi Kirendeltségeként működik.

A település csak közúton közelíthető meg, vasútvonal 5 km-re, Csanádpalotán van. A község meghatározóan mezőgazdasági jellegű település, ipara egyáltalán nincs.

A népesség száma évről évre csökken, ezt az elöregedés valamint az elvándorlás, a munkalehetőségek hiánya okozza. Az elvándorlás legfőbb oka, hogy az önkormányzaton kívül jelentős foglalkoztató nincs a településen. Ha a lakosság számára a munkához való hozzáférés megoldódna, a helyben maradás nem jelentene gondot, ugyanis a település élhető, minden közművel ellátott, tömegközlekedéssel jól megközelíthető és a közeli autópálya is megkönnyíti az utazást.

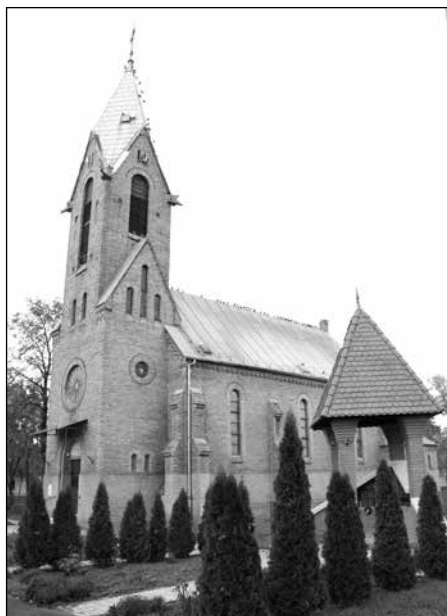
A faluban bölcsőde, óvoda és iskola nem működik. Az itt lakó gyermekek a környező településekre járnak.

A községben található épületek: Művelődési ház, Faluház, Könyvtár, e Magyarország pont, „Kövegyi vendégház” szálláshely, Orvosi rendelő, Családsegítő és szolgálati lakások.

Sportolási lehetőség is biztosított: a futballpálya és játszótér (minden korosztály számára felszerelt elemekkel rendelkezik).

2008. óta működik településünkön Falugondnoki szolgálat, amely nagy segítséget nyújt az itt élő embereknek.

Galgócziné Krobák Mária
polgármester

„Hosszúlétra”

Ipolytölgyes Község Önkormányzata ezzel a projektjével első helyezésben részesült a SozialMarie társadalmi innovációs pályázatán.

A lakosság szolgálatát elsőrendű feladatának tekintő önkormányzat számára kézenfekvő megoldás, hogy a kötelező feladatainak ellátásához használt eszközparkjának erre alkalmas darabjait a lakosság részére kölcsönözze. A kölcsönzés lehetősége eredményeként a szegényebb családok sem szenvedik meg a háztartásuk felszereltségének hiányát. Különlegesen hatékony segítség a letelepedők számára, akiknek még hiányzik a háztartás felszerelése, vagy szervezési okból nem állnak rendelkezésükre a vásárolt ingatlan beköltözhetővé tételéhez szükséges eszközök.

Amikor az önkormányzat a kölcsönzés megkezdéséről dönt, számolnia kell bizonyos ráfordításokkal is: az eszköz kiadása / visszavétele, és adminisztrációja munkaerőt és munkaidőt igényel, a kölcsönzött eszközöket gyakrabban kell karbantartani, javítani, sőt bizonyos eszközöket (pl. gyógyászati segédeszközök) fertőtleníteni is.

Ipolytölgyesen már több mint ötvenféle kölcsönözhető eszköz áll a lakosság rendelkezésére. Az eddigi

tapasztalatok szerint a leggyakrabban a „névadó” eszközt viszik: a 2x9 fokú és a 3x11 fokú létrát. Ezek után a talicskák a legkeresettebbek, majd a betonkeverő és a kéziszerszámok (ásó, lapát, csákány). Gyakran van szükség növényápoló eszközökre, teleszkópos kézifűrésze, karos ollóra, sövénynyíró ollóra. A szegecshúzó, szöghúzó, feszítővasat, betontörő kalapácsot ritkábban igénylik.

A következő népszerű eszközcsoporthoz szükséges eszközök: sörpád garnitúrák, asztalok székek, sátor.

Nagy szolgálatot tesznek a gyógyászati segédeszközök. Legnagyobb igény a kerek járókeret iránt van az idősök körében. Gyakran van szükség kerekesszékre is tartósan, vagy csak betegség idejére a közlekedés megkönnyítésére.

Gyakori, hogy a szükség azonnali kielégítést igényel, a visszahozatal már nem olyan sürgős. Ezért célszerű átadáskor tisztázni a feltételeket, továbbá a késedelem, rongálás vagy hiány következményeit.

A kölcsönzés mellett nagy segítség, ha a nagyobb méretű, nehezebb eszközök házhozszállításában is tud segíteni az önkormányzat.

Önkormányzatunk a kölcsönzést díjmentesen végzi, de helyénvaló a minimális kezelési költség elkérése, ami legalább a kiadás, visszavétel bérköltségét fedezi. Vannak gyorsan kopó alkatrészek, (Pl. vágókorong) fogyó anyagok, (Pl. szegecs) amiket szintén praktikus az eszközhöz adni, de az anyag pótlási költségét fel kell számolni a felhasználás mértékében.

Nagy öröm, amikor a lakosság köréből kapunk feleslegessé vált, használaton kívüli eszközöket, hogy azzal a kölcsönözhető eszközök körét bővíthessük.

Segíteni jó

Emberi sorsok... Kinek hogyan alakul, mi van az úton, az út végén? Rengeteg kérdés van bennünk, mi miért van. Vannak, akiknek könnyebb, van, akinek nehezebb az élete. Folyton sietünk, és nehéz észrevenni a szemünk előtt lévő sorokat, gondokat... Volt négy ember, aki nagyon jót tett valakivel, nem először. És bizonyára sokan vannak még, akik önzetlenül segítenek másokon, ha kell. Egy idős szanki személy megsegítésére fogott össze csendben néhány jó ember: P.Á., B.T. L-né és egy kiskunmajsai festékbolt. A néni rossz körülmények között élt. Rendbe tették környeze-

tét a festésig, burkolat-, vakolat javítással, cserével. Az idősök már nem panaszkodnak. Csendben viselik sorsukat. Ha észrevesszük környezetünkben az elesetteket, és tudunk segíteni, az nagyon jó érzés. Köszönet azoknak, akik segítettek a néninek!

Köszönet azoknak, akik figyelnek egymásra, és szükség szerint teszik azt, amit az emberség megkíván.

Balassi Tibor szanki tanyagondnoktól tudjuk, hogy az idős néni igénybe veszi a tanyagondnoki szolgálatot és részben ennek köszönheti a szép és tiszta lakrészét.

Varga Ferencné polgármester
Szanki Kisbíró XXXIII. évf. 9. szám.
2023. szeptember 13.

Bővebb információ:

Radnai Bertalan polgármester
Tel.: 30/99 24 900
polgarmester@ipolytolgyes.hu
Ipolytölgyes Község Önkormányzata

Magyarország fái

Tövises lepényfa

A tövises lepényfa, gledícsia (*Gleditsia triacanthos*) Észak-Amerikából származó,

20-25 méterre megnövő, ernyőszerű koronát nevelő fa.

Törzsén és ágain elágazó, szúrós ágtövisek találhatók. Későn hajt ki, lombja nem ad mély árnyékot.

Levelei egyszerűen vagy kétszerezsen, párosan szárnyasan összetettek, amelyek ősszel sárgára színeződnek.

Zöldes színű virágai nyár elején nyílnak. Hosszú, lapos, kissé csavarodott barna színű hüvelytermése télen is díszít.

Fény- és melegkedvelő növény, amely jól bírja a szárazságot, a gyengébb szikes talajokat. Kiváló várostűrő és fagyűrő.

A tövises alapfaj nyírott sövénynek is alkalmas, amelyeket tanyatelkek kerítéseként használhatunk.

Utcafásításra elsősorban a tövistelen, termés nélküli, nem szemetelő fajtákat telepítik.

A 'Shademaster' fajta tojásdad koronájú, ágai vízszintesen állók, a 'Sunburst' fajta pedig kúpos koronájú, a levelei kihajtáskor aranysárga színűek.

Az alapfajt tavaszi magvetéssel szaporítják. A fajtákat az alapfaj magoncaira gyökérnyakba tavasszal oltják, vagy nyáron szemzik.

30-40 cm hosszú, sötétbarna, csavarodott hüvelytermés jellemző a fajra

Dr. Lévai Péter

30-40 cm hosszú, sötétbarna, csavarodott hüvelytermés jellemző a fajra

Kányádi Sándor: TÖVISFA

Nem emlékszem már (pedig hányszor szúrt belém tövis), van-é gyümölcse? Mintha valami bogycsók, vagy affélék lettek volna rajta úgy ősz felé, vagy az se, csak tövis, tövis a törzsön is? Vágtuk, irtottuk: újrasarjadt, s mit kivágtunk, csontkeményre száradt, szikrázva ugrott vissza róla a fejsze éle.

A tüze szinte olthatatlan, virradtig-tartón parázslott; nem láttam én még fában annyi konokságot.

Találgattam már gyermekésszel titkát ennek az irthatatlan szívós fának, melyről a fejsze még holtában is visszapatann. Most értem csak: a történelmet szolgálja inkább, nem a tájat – kéznél volt mindig, mikor kellett máglyának, avagy koronának. Az örök égnek fölmutatják.

Tövistelen fajta parkfának kiültetve (Kecskemét, Kossuth tér)

Elismerés

2023. szeptember 25-én a diakónia napja alkalmából Gárdián Viktor békéscsabai tanyagondnok az év diakóniai munkatársa díjban részesült.

Gratulálunk az elismeréshez.

DUNA-TISZA KÖZI FALUGONDNOKI HÍRLEVÉL

Kiadja:

a Falugondnokok

Duna-Tisza Közi Egyesülete

e-mail: info@falugondnoksag.hu

honlap: www.falugondnoksag.hu

iroda: 6000 Kecskemét, Irinyi u. 17.

Telefonszám:

06-76/507-543

Fax: 06-76/507-544

Szerkeszti:

Csörszné Zelenák Katalin

Sümeiginé Ország Edit, Kovács Edit

Tördelő: **Almási László**

Rajz: **Vida Ágnes**

Engedélyszám: 2.9/776-1/2006

Nyomda: Print 2000, Kecskemét